

APICA börze 2016 GRAZ

Írta: Furman Attila

Számomra, mint gyűjtőnek, minden évben két fontos hónap van. Ez nem más, mint május és október. A tavaszi hónapban tartják találkozóikat szlovén, majd később cseh és szlovák barátaink. Ha október, akkor az pedig Ausztria, az ottani **APICA** börze, immár 23 éve. Osztrák gyűjtői egyesületi – **Austrian Police Insignia Collectors Association**- barátaink ugyanis immár a 23. éves nemzetközi börzét szervezték meg ez évben. A helyszín pedig ismételten Stájerország központja, Graz.

Szerencsés helyzetben vagyok ezekkel a

börzékkel kapcsolatban, hisz otthonomhoz a helyszínek közel azonos távolságra találhatóak. Ptuj, Maribor, Graz, Bécs, Pozsony, Budapest a közel 200 kilométerével mind könnyen megközelíthetőek számomra, így amikor csak tehetem ott is vagyok rajtuk.

Természetesen az idei évet sem hagytam ki, ami - mint később kiderült - nagy kár lett volna. Megszervezni egy utat nem olyan nehéz, mert asztalt foglalni **Gregor Wenda** egyesületi elnök segítségével egy üzenetváltás idejéig tart csak, és megvan a kis gyűjtőbaráti társaságunk is egy-egy ilyen útra. Ebbe maximum a munkarend tud beleszólni, amely sajnos ez évben is megtörtént, így Slabár Géza barátommal csak ketten kelhettünk útra, hogy egy kicsit gyarapítsuk gyűjteményünk karjelvényeinek számát.

Előzetes információm alapján a gyűjtők előre 65 asztalt foglaltak le, így az biztos volt, hogy emberben nem lesz hiány. És valóban jó kis nemzetközi társaság jött össze! Hogy miért mondom ezt? Nézzük csak rajtunk kívül honnan is voltak gyűjtők. Ausztria, Németország, Svájc, Olaszország, Szlovénia, Csehország, Szlovákia képviseltette magát, mint leendő cseretárs, üzlettárs. Számomra az a legjobb ezekben a találkozóknak, hogy a megjelentek nagy részét szerencsémre ismerem már a hosszú gyűjtéssel eltöltött időnek és börzézésnek köszönhetően.

Első körben gyorsan végiglapozom az albumokat, hogy az esetlegesen felbukkanó magyar anyagot ki tudjam válogatni, hátha találok olyat, ami nincs meg a gyűjteményemben. Mert az azért ugye az első, hogy hiányzó magyar karjelvény kerüljön a csomagomba. Utána jöhetnek a többiek. Hisz ilyenkor mindig nálam szokott lenni egy lista, hogy barátaimnak mit kellene keresnem, s ha tudom, ezeket cserélni. Ilyenkor a legjobb az, hogy közvetlenül lehet beszerezni a hiányzó információkat is egy-egy darabról. Mert ugye minden alkalommal felbukkan olyan, ami addig ismeretlen volt, és azért legyen a magyarázat pontos.

Wenda barátommal beszélgetésünk során előjött a szó a sok friss megjelenésű karjelvényről. Hisz ebben most Ausztria és Németország nagyon előre lépett. Sok-sok olyan új darab jelent meg, aminek egy részét még fényképről sem ismertem. Azonban ha megszerezni nem is tudtam, azért már képben vagyok sok mindennel kapcsolatban. És ez is sokat ér egy gyűjtőnek!

A karjelvények után jöhetnek az egyéb

dolgok. Mint például a jelvények, egyenruhák, sapkák feltérképezése. És ekkor megakad a szemem egy nagyméretű táskán és abban a rengeteg zászló között egy darabon. Hisz ez magyar! És hogy mi akadt a szemembe majd a kezembe? Egy régi Komondor zászló! Hoppá ilyet eddig még nem is láttam! Na, akkor jöjjön az üzlet, amelynek eredménye meg is lett, hisz hazafele a zászló már az én autómban utazott.

Egy idő után csökkent a cserék száma, hisz minden jó elfogy egyszer. Így elfogyott az anyag, amit cserélni tudtunk volna. Nem maradt más hátra, mint a nyugodt nézelődés és beszélgetés. Hisz ez soha ki nem maradhat! Ilyenkor lehet igazán ápolni a kapcsolatokat illetve újakat szerezni. Egyszer csak azt veszem észre, hogy kezembe nyomja Milan „Tazz” Hanák barátom a jövő évi Prágai börze meghívóját, természetesen májusra. Beszélgettünk róla, hogy már szóba került az ide történő utazás, de addig még sok víz folyik le a Dunán.

Végezetül jött a már megszokott csoportkép elkészítése, hisz ez a nem kézzel fogható eredménye a találkozónak, amely ha ránézünk, jó emlékeket hoz elő. Igaz ez a mostanira is, hisz nagyon jó cseréket tudhatunk magunk mögött. Sok ismerőssel, baráttal találkozhattunk és megtapasztalhattuk a szervezők vendégszeretetét. Elcsépelet mondat, de én minden alkalommal elmondom, hogy jövőre újra találkozunk!